

برنامه انرژی اتمی ایران شگردی در راستای ... بقیه از ص ۴

ضرب الاجل را نپذیرفت و در ۲۱ اکتبر ۲۰۰۳ کمال خرازی وزیر خارجه جمهوری اسلامی قول داد که در جریان مذاکرات پیرامون برنامه انرژی اتمی ایران با سه کشور اروپائی، شفافیت را اصل قرار دهد و اندکی بعد یکی از دیپلماتهای غربی اعلام کرد که ایران پذیرفته است که غنی سازی اورانیوم را متوقف و پروتکل الحاقی را امضاء کند. در ۱۱ نوامبر ۲۰۰۳ آژانس انرژی اتمی اعلام کرد که ایران اذعان کرده که پلوتونیوم - ماده ای که برای تولید جنگ افزار اتمی بکار می رود - تولید کرده است. در ۲۵ نوامبر ۲۰۰۳ فرانسه، انگلیس و آلمان با آمریکا بر سر قطعنامه ای به توافق رسیدند که به ایران در مورد فعالیت های هسته ای اش هشدار می داد. آژانس انرژی اتمی در وین این قطعنامه را تصویب کرده ولی تحریم ایران را توصیه نمود. و سرانجام در ۱۸ دسامبر ۲۰۰۳ علی اکبر صالحی نماینده وقت ایران در آژانس پروتکل الحاقی را امضاء کرد که بر پایه آن تأسیسات انرژی اتمی جمهوری اسلامی می تواند هر هنگام مورد بازرسی بی قید و شرط قرار گیرد. در تاریخ ۴ آوریل ۲۰۰۴ ایران داشتن تأسیسات مخفی اتمی را تکذیب کرده و بکارگیری آزمایش اورانیوم غنی شده در اصفهان را مغایر با تعهداتش در پروتکل الحاقی ندانست. در ۹ آوریل ۲۰۰۴ غلامرضا آقازاده رئیس سازمان انرژی اتمی ایران اعلام کرد که جمهوری اسلامی داوطلبانه تولید سانترفیوژ را متوقف می کند و در اول ژوئن ۲۰۰۴ آژانس اعلام کرد نشانه های تازه ای از اورانیوم غنی شده را در ایران یافته که فراتر از سطح لازم برای تولید غیرنظامی انرژی هسته ای است. در ۱۲ ژوئن ۲۰۰۴ مقامات جمهوری اسلامی اعلام کردند که تسلیم فشارهای بین المللی نخواهند شد و از دنیا خواستند که این کشور را عضو باشگاه انرژی هسته ای بشمار آورند و در ۲۷ ژوئیه ۲۰۰۴ آنها پلمب آژانس انرژی اتمی را از روی سانترفیوژها برداشتند و تولید آنرا در نظنز آغاز کردند و در ۳۱ ژوئیه اذعان کردند که این تولید قطعات برای غنی سازی اورانیوم است که هنوز آنرا از سر نگرفته اند. در ۲۴ اوت ۲۰۰۴ کمال خرازی وزیر خارجه اعلام کرد که جمهوری اسلامی هرگونه حمله پیشگیرانه اسرائیل به تأسیسات اتمی اش را با زور پاسخ می دهد و در تاریخ اول سپتامبر ۲۰۰۴ آژانس از تصمیم ایران برای تولید انبوه کیک زرد برای غنی سازی اورانیوم ابراز نگرانی کرده و کالین پاول وزیر خارجه آمریکا گفت که این گزارش برای ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت کفایت می کند. در ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۴ ایران اعلام کرد که فرآوری گسترش کیک زرد را که گامی بسوی غنی سازی است، از سر گرفته است و در ۲۱ اکتبر ۲۰۰۴ سه کشور اروپایی آلمان، فرانسه و انگلیس از تهران خواستند که کلیه فعالیتهای مربوط به غنی سازی را متوقف کند وگرنه پرونده اش به شورای امنیت ارجاع خواهد شد. در ۳۱ اکتبر ۲۰۰۴ مجلس جمهوری اسلامی طرحی را تصویب کرد که

خواستار از سرگیری غنی سازی اورانیوم بود. در ۱۴ نوامبر ۲۰۰۴ ایران پذیرفت تا زمانی که مذاکرات با آژانس و اتحادیه اروپا ادامه دارد، غنی سازی اورانیوم را کاملاً به حالت تعلیق در آورد اما باز در ۲۶ نوامبر ۲۰۰۴ کوشید مفاد موافقت نامه را به گونه ای تغییر دهد تا بتواند از برخی سانترفیوژها برای «تحقیقات» استفاده کند اما زیر فشار غرب این درخواست کنار گذاشته شد. در ۱۳ دسامبر ۲۰۰۴ مذاکرات ایران با اتحادیه اروپا بار دیگر آغاز گردید.

در ۱۳ فوریه ۲۰۰۵ ایران اعلام کرد برغم پیشنهاد اروپا برای ارائه راکتور آب سبک، ساخت راکتور آب سنگین در اراک را که ممکن است برای مقاصد نظامی بکار گرفته شود، متوقف نخواهد کرد. ۳۰ آوریل ۲۰۰۵ ایران اعلام کرد که ممکن است فنآوری اورانیوم در اصفهان را از سر بگیرد و در ۱۱ مه ۲۰۰۵ سه کشور اروپایی به ایران هشدار دادند که هرگونه از سرگیری فعالیت های هسته ای به روند مذاکرات پایان خواهد داد و در اول اوت ۲۰۰۵ جمهوری اسلامی اعلام کرد که آژانس را رسماً از تصمیم خود برای از سرگیری فنآوری اورانیوم آگاه خواهد کرد. در ۳ اوت ۲۰۰۵ محمود احمدی نژاد به عنوان رئیس جمهور سوگند یاد کرد و پس از آن جمهوری اسلامی اعلام نمود که فرآوری را ظرف چند روز آینده از سر خواهد گرفت و به این درخواست در ۱۸ اوت ۲۰۰۵ در حضور رسانه های گروهی داخلی و خارجی جامه عمل پوشاندند. در این رابطه حتا روسیه از جمهوری اسلامی خواست که کارخانه اصفهان را تعطیل کند. در ۱۱ اوت ۲۰۰۵ شورای حکام آژانس انرژی اتمی، اقدام ایران را با صدور قطعنامه ای محکوم کرد و از آقای البرادعی خواست تا سوم سپتامبر گزارش کاملی از پرونده ایران ارائه دهد. در ۱۲ اوت ۲۰۰۵ جرج بوش در پی این تصمیم ایران بار دیگر تأکید کرد که او گزینه استفاده از نیروی نظامی علیه ایران را رد نکرده است و در ۱۳ اوت ۲۰۰۵ گرهارد شرودر صدراعظم آلمان هشدار داد از فکر حمله نظامی به ایران بخاطر برنامه اتمی ایران منصرف شود. در ۱۵ اوت ۲۰۰۵ علی لاریجانی بجای حسن روحانی دبیر شورای امنیت ملی جمهوری اسلامی شد و سرپرستی مذاکرات با اروپاییان را بعهده گرفت در ۲۳ اوت ۲۰۰۵ سه کشور آلمان، فرانسه و انگلیس، مذاکرات دگرباره ای را که قرار بود با مقامات ایرانی در تاریخ ۱۳ اوت ۲۰۰۵ آغاز کنند به دلیل از سرگیری فعالیت های هسته ای در تأسیسات اصفهان لغو کردند و سخنگوی وزارت خارجه فرانسه از سرگیری فنآوری اورانیوم را از سوی ایران ناقص مفاد توافقنامه پاریس که طرفهای دخیل در مذاکرات در نوامبر ۲۰۰۴ امضاء کرده بودند دانست و در همین روز حادثه آفرینان حزب اللهی به خیابان ها ریخته و پرچم ملی سه کشور فرانسه، انگلیس و آلمان و همچنین آمریکا را آتش زده و با شعارهای مرگ بر آمریکا و سه کشور اروپایی و «وای اگر خامنه ای حکم جهادم دهد، ارتش دنیا نتواند که جوابم دهد» منطبق و شیوه عمل حاکمیت فرقه ای را در برخورد با جهان آزاد در قرن ۲۱ به نمایش گذاردند.